

Door Sandra Janssen.

ROERMOND – De takken in de bomen gaan wild tekeer en dikke regendruppels tikken tegen de ruiten, maar het is warm bij goede doelenhuis Don Camillo in Roermond. De deur staat op een kier. Het gezellige gelach dat binnen klinkt overstemt het luide loeien van de wind. De twinkelende lichtjes van de kerstster achter het raam nodigen uit om binnen te komen.

De scootmobiel van Hans komt tot stilstand voor het raam. Zijn eigenzinnige haardos wordt door het winterse weer nog wat wilder. De windvlaag die met Hans naar binnen komt brengt wat bladeren met zich mee. Hij wrijft zijn handen warm. Hij is anders ook maar alleen. 'Zeker als je ouder wordt. Waar kun je nog op terugvallen? Je netwerk wordt steeds kleiner en small talk, dat is dan helemaal niet zo 'small' meer.'

Uniek

Hans gaat langs bij verschillende buurthuizen in Roermond. Ook bij Don Camillo in de Roermondse wijk 't Veld is hij een graag geziene gast. Hans' kapsel danst vrolijk mee als hij praat over wat Don Camillo uniek maakt. 'Ze stoppen je vol eten, gratis en voor niets. Dat gebeurt nergens. Ook de combinatie van het winkeltje en woonkamer 'Onger os' is bijzonder. Maar het zijn vooral de mensen die hier komen. De dingen die besproken worden onder elkaar zijn de dingen die hier leven. Daar hoor je niet over op tv of in de krant.'

Goede doelenhuis Don Camillo draait volledig op donaties*. Een kop koffie, een warme hap op vrijdagmiddag, het winkeltje waar je spulletjes kan uitzoeken. Als je iets kan missen, mag je het doneren. En tegelijkertijd vind je hier een luisterend oor. Als je even niet weet waar je heen moet, dan kun je hier terecht.

Magda Lutgens en Ankie Somers slaan, ondersteund door vrijwilliger Angelique Metsemakers, een bruggetje tussen overheid en gemeenschap. Ze kunnen je helpen om die eerste stap in de juiste richting te zetten.

Zó werkt het bij Don Camillo!

'Onger Os'

In de knusse woonkamer zijn Corrie, Idi en Truus druk in gesprek. 'Laatst las ik op Facebook over de goeie ouwe tijd. Vroeger was ook niet alles goed', lacht Corrie. 'Weet je hoe dat *vreuger* bij ons ging? Mijn broer kreeg een step met kerst, die was blauw. Het jaar daarop kreeg mijn andere broer een step. Een groene.' Met handgebaren zet Corrie haar verhaal kracht bij. 'Het jaar daarop kreeg ik de step, was ie rood. Ik vroeg me niet af: waar is die blauwe step gebleven?'

André hoort de verhalen aan vanachter een kop dampende koffie, die verzorgd is door gastvrouw Truus. Af en toe verschijnt er een vermakelijk glimlachje om zijn lippen.

Wie er al een paar jaar niet meer bij kan zijn is Leny. 'Toen we nog op de Bredeweg zaten kwam ze elke dag', vertelt Magda. 'Nu is het te ver voor haar.' Leny is inmiddels in de tachtig. Maar 'Don Kerstman' is haar niet vergeten. Magda gaat bij Leny langs om een boodschappenbon en lekkere chocolaatjes te brengen.

Met pret in haar ogen tovert Leny een mondharmonica tevoorschijn, haar handelsmerk. 'Wat zal ik spelen?' Het wordt 'Lang zal ze leven'. Twee keer.

Bureau Jeugdzorg

De barmhartigheid van Ankie en Magda, reikt voorbij de grenzen van de Roermondse wijk 't Veld. Elk jaar als de kerstman de lijstjes met cadeaus verzamelt, dan speelt hij er een paar die van Bureau Jeugdzorg (B.J.Z.) afkomstig zijn, door naar deze dames.

Als Ankie op pad is om cadeautjes in te slaan, gaat haar telefoon. Of er financieel ruimte is voor een pakket voor nóg twee gezinnen? 'Al moet ik het uit eigen zak betalen. Die twee gezinnen kunnen er gewoon bij', is het antwoord van Ankie.

Met haar eigen kleinkinderen in het kielzog, levert Ankie de pakketjes af bij het kantoor van B.J.Z. Eenentwintig pakketjes met cadeautjes en een bon voor boodschappen. De voetballen, blokken en potloden prijken op de tafel, wachtend op de glimlach van een kind.

De pijn van gemis

De kleurrijke pakketjes ogen vrolijk, maar daarachter verborgen liggen de pijn en het verdriet van vele kinderen.

Een gezin waarvan de ouders zijn vertrokken. Hun twee kinderen die maar net meerderjarig zijn, achtergelaten om te zorgen voor hun jongere broertjes en zusjes. De ouders zijn onvindbaar. Een moeder die op een geheim adres woont met haar peuter, omdat ze bang is voor de vader. Een jongetje van vijf. Alle kinderen in de klas mogen speelgoed meenemen om te laten zien aan hun klasgenoten. Dit jongetje kan alleen zijn tandenborstel meenemen om te laten zien. Een aftandse.

Een medewerker van B.J.Z. die op het punt staat om op huisbezoek te gaan zoekt de naam van 'haar' gezin tussen de cadeautjes. 'Hiermee doen ze de deur zeker open!' Ze houdt het pakket in de lucht. Soms overkomen dingen je. Schaamte en verdriet kunnen je dan onzichtbaar maken en hulp komt niet zomaar. De gezinnen die dit jaar geen extraatje meer hadden verwacht, worden toch gezien. Er is aan jullie gedacht.

Kerstwens

Magda en Ankie zorgen het hele jaar door voor de mensen om hen heen. Zij zouden dit niet kunnen doen zonder de ondersteuning en donaties van anderen, waarvoor Magda en Ankie enorm dankbaar zijn.

Zelf hebben Magda en Ankie ook een vurige kerstwens, meer opslagruimte. Zodat ze nog meer kunnen doen om mensen te helpen. Een wens die zeker geen overbodige luxe is. Donaties voor weeskinderen in Gambia, die met tomeloze inzet van veel vrijwilligers worden verzameld, moeten op dit moment opgeslagen worden in de toiletruimte.

**Don Camillo is een ANBI stichting.*

Hallo Ankie en collega's (MAIL ONTVANGEN JAN. 2022)

Namens een moeder, welke verder graag anoniem wilde blijven is mij gevraagd om onderstaande tekst aan jullie door te zetten.

Beste vrijwilligers van de Stichting Don Camillo,

Kort voor de Kerst heeft de gezingsvoogd van de BJZ bij ons aan de deur geklopt en een kaart, koekjes en een bon van de Jan Linders overhandigd van jullie stichting. Dit cadeau was totaal onverwacht en heeft me ontroert. Niet alleen omdat de steun welkom is maar omdat het een onvoorwaardelijke gebaar van aardigheid was, van menselijkheid, in een periode in ons leven die gekenmerkt is door eenzaamheid, stress en vele zorgen. Het deed ons goed.

Je ziet het misschien niet iedere dag, maar jullie werk betekent iets, dus van harte bedankt.

Veel succes met jullie verdere doelen en werk.

Ook namens BJZ heel hartelijk dank

Donderdag 14 januari 2022 komt de vraag vanuit Moveoo (daklozenopvang):

Of wij een paar stevige winterschoenen hebben mt 43. Deze zijn dezelfde dag nog afgeveen.

Beste Ankie, Magda en andere vrijwilligers van Don Camillo,

Voor het schrijven van bovenstaand artikel heb ik flink wat uurtjes met jullie en verschillende bezoekers van Don Camillo doorgebracht. Een gemêleerd gezelschap dat op verschillende manieren op Don Camillo leunt.

De verhalen waren eindeloos en ik had er een boek over kunnen schrijven. Jullie bieden hulp bij kleine vragen vanuit de gemeenschap en grote vragen vanuit de wereld.

Vooraf jullie inzet is mij bijgebleven. Want zonder dat, waren veel mensen niet geholpen.

Dan had die man van MOVEOO misschien nog op blote voeten gelopen.

Dan had Marita geld, dat ze eigenlijk niet heeft, uitgegeven aan abonnementen waar ze niks aan had.

Dan hadden de kinderen in de opvang geen chocolade eitjes gekregen afgelopen pasen en hadden de kinderen van Bureau Jeugdzorg niet kunnen kleuren of voetballen.

Maar het gaat niet om de materiele waarde van de spullen die jullie doneren, maar waar deze spullen voor staan.

Warme voeten zodat je overdag, wanneer de nachtopvang van MOVEOO gesloten is, je kan gaan en staan waar je wil.

Geld waarmee een treinkaartje gekocht kan worden, zodat Marita iets leuks kan doen met haar kleinkinderen. Dierbare herinneringen maken.

Paaseitjes eten en erachter komen dat niet elke vulling lekker is. Om vervolgens met elkaar te lachen om de vieze gezichten die getrokken worden.

Kinderen van Bureau Jeugdzorg, die soms helemaal niks hebben. Die geen cadeautjes of kerstontbijt hadden verwacht. Die kinderen mochten tóch wat uitpakken en verrast worden. En de blijdschap van die kinderen, is een cadeau aan de ouders.

Dat zijn de werkelijke resultaten van wat jullie doen. Jullie kennen het achtergrond verhaal bij een hulpvraag vaak niet, maar dat maakt geen verschil in de mate waarin jullie je inzetten.

Jullie doen prachtig werk!

Hartelijke groeten,
Sandra Janssen